

foto: D. Kļanska

Jo vairāk dosim, jo vairāk iegūsim

❖ Daiga Kļanska

Ir Jēkaba jeb saimnieku dienas vidus, un ļaudis no malu malām sabrauc Mazsalacā. Pāris minūtes pirms nometnes atklāšanas virs ieejas Valtenbergu muižā floristikas ievirzes vadītāja Vita Ozerinska ar dēliem izkar no kļavlapu virtenēm darināto 3x3 zīmi, un 41.Latvijas 3x3 nometne var sākties.

Savukārt vīri karoga mastam no maina sarkanbaltsarkanos karogus. Vienu Latvijas vasaras karstā saule pārlietu izbalinājusi, tādēļ Jānis Atis Krūmiņš nes pavisam jaunu karogu. Skolas laukumā pieskandina kokles skaņas, un nometnes dalībnieki pulcējas kopā, lai piedzīvotu kopīgu 3x3 nedēļu, kuras vadmotīvs ir maize – gan tā dienīškā rudzu maize, ko liekam uz galda, gan garīgā maize, kas stiprina latvieša garu. „Vislaimīgākie esat jūs, jo ir piepildījies sapnis nokļūt Mazsalacā, bet vēl laimīgāki ir mazsalcieši, kuri nometni uzņem trešo reizi. Es ticu, ka nākamajā svētdienā jūs dosieties mājās priecīgi, cerīgi, un kādās mājās noteikti ģimene ēdis pašu ceptu maizīti,” tā, atklājot nometni, saka Mazsalacas 3x3 nometnes vadītāja Inese Bērziņa.

Savukārt 3x3 kustības aizsācēja Līga Ruperte pateicas nometnes dalībniekiem par uzdrošināšanos un to, ka viņi ir izvēlējušies 3x3 nedēļu. „Tiem, kuri nometnē ir pirmo reizi, tas ir liels risks: pavadīt visu nedēļu starp svešiem cilvēkiem, varbūt pat neapzinoties, ko īsti šeit darīs. 3x3

nometnē ir iespēja iepazīties ar jauniem cilvēkiem, satikt savus draugus, kas iepazīti jau iepriekšējās 3x3 nometnēs. Jo vairāk dosim citiem, jo vairāk iegūsim paši. 3x3 nometnē mēs turam rūpi viens par otru, tādēļ mums vienmēr viss ir tik labi. Piepildīsim savas ieceres,” vēlē L. Ruperte.

Mazsalacas novada domes priekšsēdētāja vietnieks un 3x3 padomes loceklis Kārlis Rokpelnis drosmīgi nosauc Mazsalacu par 3x3 galvaspilsētu. Un kādēļ gan lai gleznainā Mazsalaca nekļūtu par 3x3 galvaspilsētu, ja 3x3 šeit ir jau trešo reizi – 1998.gadā, 2008.gadā un šogad. Nevienai citai Latvijas vietai nav izdevies iemantot tādu 3x3 uzticību. K. Rokpelnis ir pārliecināts, ka Mazsalaca ir vieta, kur var justies brīnīšķīgi un gūt pozitīvas emocijas, ko aizvest mājās. „Šogad 3x3 Latvijā svin 20 gadu jubileju, un šo gadu laikā ir izaugusi paaudze, kura tikai no vēstures grāmatām zina, kas ir dzelzs priekšsargs. Paldies 3x3 kustībai, kas pilda misiju, lai latvieši saglabātu to, kas nācijai ir svarīgs – latviešu valodu, tradīcijas, amatus,” uzsver Rokpelnis.

Latvijas 3x3 padomes priekšsēde Inese

| Dienas gudrība |

“Maizi cepot, nedrīkst nekādus istabas mēslus ārā nest, bet tie jāatstāj pie krāsns, jo citādi iznes svētību ārā.”

| Dienas norise |

Otrdien, 27.jūlijā

- 08:00 Rīta vingrošana, peldēšanās, pastaiga
- 09:00 Brokastis
- 09:40 Mazsalacas 3x3 TV ziņas
- 10:15 Rīta ievirzes
- 12:30 Pusdienas
- 13:30 Pēcpusdienas ievirzes
- 15:45 Tikšanās ar Vēlēšanu reformas biedrības valdes priekšsēdētāju Valdi Liepiņu
- 16:45 Pirmvakariņu aktivitātes un sports
- 18:45 Vakariņas
- 19:30 Diskusija ar Saeimas deputātu kandidātiem Gaidi Bērziņu(Visu Latvijai! - TB/LNNK), Ģirtu Valdi Kristovski (Vienotība), Jāni Kuzinu (PCTVL), Kārinu Pētersoni (Par labu Latviju)
- 21:15 Vakara dziesma, vakara pasacīna un mazo bērnu guldināšana
- 21:30 Ilgu koncerts skolas pagalmā
- 22:30 Nīkšana, danči un vakarēšana

Krūmiņa aicina ikvienu dalībnieku: gan tos, kuri nometnē ir pirmo reizi, gan tos, kuri bijuši jau vairākas reizes, aktīvi iesaistīties visās aktivitātēs jau no pirmās dienas, neatliekot savas ieceres uz trešdienu vai ceturtdienu, nestāvēt malā. „Mums dotais laiks ir īss, septiņās dienās ir mazāk par 200 stundām, tādēļ centisimies piepildīt šo laiku, lai septiņās dienās kļūtu par savejiem. Lai šajā nedēļā mūsos iesējas domu gaudi, kuriem ir laba digtspeja mūsu mājās,” vēlēja I.Krūmiņa.

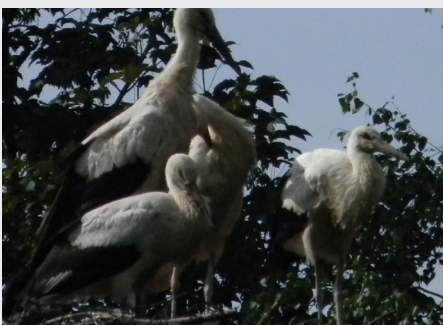

Fotostāstī

foto: B. Krūmiņa

• Mazsalacas iepazīšanu ar laivām pa Salacu daļai dalībnieku bija sarūpējusi nometnes vadītāja Inese Bērziņa.

• Šopavasār, gaidot 3x3 nometni, stārķu ģimene izperēja četrus mazulius. Arī mums ir vērts mācīties no šiem putniem ģimenes kuplumu.

foto: D. Kļanska

• Mazuļu raudzības. Inga Kalviņa ar dēliņu Hugo iepazīstas ar trīs mēnešus veco Māru Barkāni.

• Muižas rotāšana. Floriste Vīta Ozerinska ar dēliem stiprina 3x3 zīmi un virteni no kļavu lapām.

Gandarījums atnāk vēlāk

♦ Antra Lāce

foto: D. Kļanska

• **KOPĀ.** Mamma Tamāra, Mārtiņš (15), Andris (13), Aksels (11) un Rūta (10).

Tamāra šodien ieklausās Jura Batņas gudrībās, mazmeita Rūta sāk spēlēt teātri un keramikas ievirzē veido vāzi, mazdēls Aksels iet vilku mācībā un animācijā. Mazsalacas 3x3 šai draudzīgajai kopai nav pirmā nometne.

Māmiņa Tamāra stāsta:

„Pirmoreiz Jaunpili 1999. gadā biju ar trim SOS ciemata bērniem un lielāko mazmeitu. Sajūta, ka esmu viena ar četriem bērniem, par kuriem jāatbild, bija tāda... Bez maz vai kā pārbaudījumā. Bet Māra ar Līgu ģimeņu seminārā iedrošināja, atbalstīja, un otrreiz Laidzē jau gāja labāk, arī puiši bija paaugušies, interesējās par disko un didžejiem, meitenes viņus parāva uz visādam aktivitātēm, un nedēļa paskrēja nemanot. Tagad, kad viņi jau lieli un „draugos” uzzinājuši, ka ar citiem bērniem braucam uz nometni, arī grib...” Pirmajā dienā nometnē Andris un Mārtiņš izbaudījuši jauko brīvības sajūtu un iepazīšanās vakarā Ģendertos gan labi pavadījuši laiku, gan izmēģinājuši latviskos dančus. Protams, dancots arī ar mammu. Mārtiņš palaikam esot pārāk nopietns, mamma drusku raizējusies arī par to, kā zēni ieklausies nometnes gaisotnē, kā pavadīs nikšanas naktis, bet nu viss jau notiek. Zēni interesējas par nodarbibām timekli un rotkalšanas

ievirzē visticamāk tiks pie sudraba grezdentiņiem, ko dāvināt draudzenēm un mammai. Tamārai šīs mazās dāvanas ir īpaši mīlas: jaunieši izaugs, viņiem būs sava dzīve, cerams, arī ģimenes, bet maza piemiņa paliks. Vislielākais gandarījums atnāk tad, kad bērni izaug, atceras, apciemo, smaida Tamāra. Kā tagad? „Tagad veidojas attiecības, puiši sāk interesēties par meitenēm. Man ir sajūta, ka mūsu ciemata bērni visistākie ir tad, kad iziet ārā no ciemata, kad ir paši, kad nav jāizrādās...”

Tamāra Grīnvalde šajā statusā ir kopš 1998. gada, pēc Laidu pašvaldības vadītājas amatā nostrādātiem gadiem, kad savi bērni jau bija izaudzināti. Ko nozīmē būt SOS mammai? Tamārai tas vispirms ir — darbs.

„Sarežģīti formulēt. Vispirms tas ir darbs, bet 24 stundas būt darbā...tas

ir par traku. Sevi sadalīt esmu iemācījusies tikai ar laiku, pirmos septiņus gadus bija visādi...Tagad varu nodalīt, kur sākas mana personiskā dzīve. Pienākumu uzliek arī vārds „mamma”, un bērni to lieto lielākoties sabiedrībā, ārpus mājām. Varbūt tā ir misija, varbūt pienākums, bet gandarījums ir. Viņi izaugs, un es viņiem būšu palīdzējusi.” Bet pagaidām ir karstā saule, brīdis kopā ar pirtsmiļiem un prieks par Mazsalacu, kurā zemgaliete Tamāra tikai reizi domājusi būt. Cik te skaisti, un cik labi, ka izdevās vēlreiz, viņa gaiši nosaka.

“Man ir sajūta, ka mūsu ciemata bērni visistākie ir tad, kad iziet ārā no ciemata, kad ir paši, kad nav jāizrādās...”

Vairāk nekā 40 arodi Mazsalacas 3x3 ieviržu klētī

Ir mazliet vairāk kā vasaras viducis, saules piesātināts un tveicīgs. Kopīgais laiktelpas ritenis uzsāk savu griešanos kā dzirnas maltuvē, atverot mazliet citu acīmredzamo, dzirdamo un sajūtamo pasauli septiņu dienu un nakšu garumā.

♦ Sandra Vorkale

Pirmā ielūkošanās šajā 3x3 pasaulē nometniekiem ir Austras Graša mājās „Ģendertos” – senā Vidzemes lauku sētā – meža ieskautā, tālu no ikdienas kņadas, trauksmainības un steigas.

Vietā, kuru mājas saimnieks izjūt kā svētu. Vietā, kur lēnām tiek atjaunotas senās ēkas, gan saglabājot to sākotnējo izvietojumu un pamatbūti, gan piešķirot jaunu saturu.

Tieši šeit, izbaudījuši bagātīgos un sārtos vēdera labumus, iepriecinājuši garšas kārpīņas un radījuši sāta un apmierinājuma sajūtu, nometnieki ieklausās un ieskatās, kā 3x3 klēts arodos sabirst graudi no malu malām atvesti. Vairāk nekā 40 arodi – rīta, pusdienas un pirmsvakariņu ievirzes. Plašajam ieviržu aprakstam pievienojas bilde – vadītāji, kuriem pusotras minūtes laikā vārds jāietērpj darāmā pamatbūtība – elksirs, kas šaubīga-

jiem palīdz pieņemt lēmumu un nostiprināt pārliecību, kādos arodos un pēc kādiem graudiem sniegties.

Vai mīcīt un stiept, vai kalt un vērt, vai zīmēt un apdvēselot, vai iejusties un pārtapt, vai klausīties un runāt, vai dziedāt un dancāt, vai koklēt, vai..., vai..., vai...

Rimts vējš glāsta mežu galotnes, mākoņu spalvas netraucējot. Rasa viegli un kautri noklāj zāli, veldzēdama sakarsušās pēdas, kad goda soli izstaigājam „Ģendertu” pagalmu.

Pirmā vakardziesma apkārt 300 gadus senam ozolam. Pirmie danči un sadziedāšanās.

Pirmais kopīgais Mazsalacas 3x3 nometnes vakars piever plakstiņus, un krāsas lēnām izdziest sienāžu, un danču muzikantu pieskandinātajā pasaulē.

Lai mums visiem sirds prieks, spēks un gaisma, klēts arodos zinības, pieredzi un labsajūtu smeļot!

Daiga Kļānska

Pirmajās vakariņās div'brang'cūciņ' un 100 litri alus

Pirmās vakariņas Mazsalacā bija gluži kā viduslaiku dzīres - uz ugunskura cepās div'brang' cūciņ', štovējās div' kāpostu katli, div' kartupeļu katli, un vēl katls ar Skaņkalnes mežos lasītu gaileņu mērci.

Netrūka Piebalgas alus un kvasa, ko piedzert klāt pie sārtīgā ēdiena. Mazsalacieši uzspļauj krīzei un darbā apliecina, ka latvieši nav nekādi nikuļi un čikstētāji, pat ja četras stundas deviņiem cilvēkiem jānotīra 90 kilogrami kartupeļu vai astoņas stundas jācep 52 kilogramus smagie suki. Mēs to varam – gan izaudzēt, gan gardi pasniegt galdā, ar lepnumu var teikt zemnieku saimniecības „Grobi” saimnieki Inese un Robertino Kļaviņi, viņu bērni, radi un draugi, Uldis un Gita Valģi, Anita Kaužēna, Ināra Krūmiņa, Ilze Slotiņa, Austris Grasis, Inese un Indulis Bērziņi, kuri roku rokā bija dienām un stundām strādājuši, lai mums sarūpētu godu galdu ar tradicionāliem latviešu ēdieniem. Simtiem paldies vārdu no mums ir pelnījis katrs no šiem cilvēkiem!

| Fotostāsti |

foto:D. Kļānska

• Ieviržu vadītāji gatavojas iepazīšanās vakaram. Inese Krūmiņa skaidro, ka labību kult vajadzēs vismaz septiņiem kūlējiem, lai pie maizes tiktu tik liels nometnieku pulks.

• Agrita un Māra izstāvējušas garo rindu un, tikušas pie pilniem šķīvjiem, spriež: „Nez kura no mums apēdīs vairāk?”

• Austris Grasis savos „Ģendertos” pirmo reizi uzņēma tik daudz ciemiņu. Tieši pateicoties 1998.gada 3x3 nometnei, viņam izdevās atrast šo Vidzemes sētu, kurā viņš jaunajai paaudzei ļauj iepazīt latviešu godus.

• Goda solis. Ar Jāni Ati un Inesi Krūmiņu priekšgalā visi nometnes dalībnieki goda soli izstaigāja „Ģendertu” pagalmu un vaigu vaigā iepazīna arī cits citu.

Fotostāstī

foto: P. Korsaks

• „Kas tas tāds vilkatis ir?“, skraidot apkārt un cauri Vilkaču priedes saknēm, prāto nometnes jaunākā paaudze.

• Ādolfs Avens un Gunārs Auniņš spriež, ka viņi varētu zināt, kas ir vilkači.

• Mēs pa spundi lūkojamies. Austris Grasis un Andris Lauznis, gaidot pirmās miestīņa putas.

• Andris Tomašūns iepazīšanās vakarā sola atvērt mazāk zināmas Latvijas vēstures lappuses.

Politikas ievirzē plāno pārbūvēt Latvijas politiku

♦ Daiga Kļanska

Kā jau Saeimas vēlēšanu gadā politikas ievirzes vadītājiem Jānim Peniķim un Laumai Vlasovai un Vēlēšanu reformas biedrības valdes priekšsēdētājam Valdim Liepiņam pirmajā dienā par interesentu trūkumu sūdzēties nevajadzēja.

Nopietnām sejas izteiksmēm ievirzē sēdēja arī pāris puikas, kuriem, lai dotos pie vēlēšanu urnām, pāris gadi jāpaaugas. Pēdējā brīdī klasē sabirst vesels pulks jaunu cilvēku, un Peniķis smeļ, vai tiešām viņus citas ievirzes nav paņēmušas preti. Ko tad politikas ievirzē šonedēļ darīs? Vai veidos jaunu parlamentu, vai mācīsies noskatīt valstij vērtīgākos politikus, kuri 10. Saeimā varētu valsti vest uz saulaino nākotni? Peniķis sola pārbūvēt visu Latvijas politiku. Liepiņš sola iemācīt balsot pareizi, lai parlamentā nokļūtu gudri deputāti, kuri spētu pieņemt valstiski svarīgus lēmumus. Ritvakar gaidāma diskusija ar Saeimas deputātu kandidātiem no dažādiem politiskajiem spēkiem, un ievirzes dalībnieki sola sagatavot āķīgus jautājumus deputātu kandidātiem. Redzēsim, kāda mums izdosies intelektuālā sacensība ar politiķiem un vai 2. oktobrī mēs viņiem varēsim pievilkt „+“, „vai „-“, zīmi.

Nekad neesmu tik labi juties!

♦ Antra Lāce

Uzticos šiem pasniedzējiem. Visas lietas, kam sakars ar veselību un dzīvesveidu, mani pārliecina tad, ja runātājam ir medicīniskā izglītība, tā skaņkalniete Daiga, pieredzējusi pirts saimniece, pirms Aelitas un Jura Batņu vadītās pirts ievirzes.

A bi Batņas ir gana populāri, ar viņiem vairs nebūtu jāiepazīstina, tāpēc: kādēļ vairāk nekā trīsdesmit nometnieki grib ar viņiem kopā būt, ko viņi te cer saklausīt?

„Gribu zināt, kā ir pareizi pērties. Vai karstāk ir labāk?“

„Mani interesē veselības aspekti.“

„Sabiedriskās pirts rituālu esam izkopušas, bet nu esmu nobriedusi savai pirtij.“

„Kas tāds jādara, lai uzlabotos attiecības, vai tiešām pirts palīdz?“

„Man nepatīk pirts, nejutos labi. Kā tas var būt, ka pirtnieks var tā paņemt savā varā?“

Vārdi „man nepatīk“ izrādās derīga parole! Jo teicējam ir visas iespējas nokļūt Batņu pāra prasmīgajās rokās un pārliecināties par pretejo. Juris skaidro: ievirzē runāsim par atziņām, ko senči uzkrājuši, un iespējām adaptēt tās mūsdienās, par pirts garīgajiem un fiziskajiem aspektiem. Kad cilvēks izbaudījis Batņu pirti un saka: vēl nekad dzīvē neesot tik labi juties, tā esot brīnišķīga sajūta pašiem: ka esi citam tādu iespēju devis. Savas izjūtas tā nesen izteikusi arī kundze (71) no Amerikas — pirmo reizi 4 mēnešu laikā neesot domājusi par biznesu. Batņas paņem savā varā pilnīgi. Ar stāstāmo vien — un kur tad vēl pirts!

Sāka ar pienu...

♦ Antra Lāce

...un beidza ar dziesmu. Tā ir latviskās virtuves ievirzes pirmā darba diena. NB: visiem vecumiem! Tā arī notiek, un līdz dziesmai nemaz nav ilgi jāgaida.

Kas te top? Mmmm... Ievas un Baibas mundrināti un mudināti, interesenti grupās ķeras pie darba. Latviskā virtuve tik daudzveidīga, ka visu neaptvert, bet šodien top īsts jaņu siers, biezpiena bumbiņas zaļumos un ātrais pīrāgs ar āboliem.

Maskaviete Anita Plepe smejas: mūsu komandas sešu cilvēku gatavotais siers noteikti bija visgaršīgākais! Viņa sieru gatavojot arī mājās, toties

ar eļļu apļietās biezpiena bumbiņas zaļumos bijis patīkams jaunums. Prieks vērot, ar kādu interesi un patiku latviešu valodas skaņu īpatnībās ieklausās mākslas pedagoģe Emmeli Malmqvist no Zviedrijas. Starp citu, abām viņas meitenēm ļoti garšo latviešu ēdieni! Tāpēc Emmeli centīgi apgūst latvisko virtuvi un cer gudrības izmantot. Dziesma? Nu protams: galdiņam četri stūri, visi četri vajadzīgi!

Tiem, kas pirmoreiz

Lai uzzinātu, kas ir nīkšana, uz to jāatnāk

◆ Linda

Ari šovakar ap plkst.22.30 vietā, kur maltītes ēdienreizēs ietur veģetārieši, visi ir aicināti uz nīkšanu.

Kā stāsta pieredzējušais nīcējs Andris Tomašūns, nīkšana 3x3 notiek katru gadu – tā ir tradīcija jau kopš pirmās nometnes. Tā ir vakara pasēdēšana, kad bērni nolikti gulēt, bet pieaugušajiem vēl miegs nenāk. Te satiekas gan ieviržu vadītāji, gan dalībnieki, un īpaši gaidīti ir tie, kas nometnē ir pirmoreiz. Uz nīkšanu nav jāpiesakās, tajā nav vecuma ierobežojumu kā daudzām citām ievirzēm. Būtība nīkšana ir draudzīga pasēdēšana pēc garās darbības, kopīgi dziedot, sarunājoties, jokojot un iepazīstot citam citu. Nometnes

dalībniece Lilija Limane saka: „Nīkšanas atmosfēra līdzinās latviskai pasēdēšanai krogā – ar alu, dziesmām un sarunām.” Nīkšana turpinās tik ilgi, kamēr vien ir cilvēki, kas dzied. Dziesmas tiek izvēlētas atkarībā no ikvakara publikas – te ir cilvēki no dažādiem novadiem, tādēļ var dzirdēt dažādas dziesmas. Bieži vien dziedāšanu kuplina dažādi mūzikas instrumenti – ģitāras, akordeons. „**Nīkšana – tas vispār ir galvenais notikums nometnē. Nāciet, un redzēsiet paši!**” saka Andris. **Ejam? Ejam!**

| Zīņas |

Pirmos dančus dejo „Ģendertos”

Mazsalacas 3x3 nometnes danči aizsākās ar Goda soli Ineses un Jāņa Ata Krūmiņu vadībā, bet turpinājās ar lustīgu ģīgu, raganu deju un cūku dīķos, pie tam – ar visiem sīvēniem. Dančos visvairāk dejoja pusaudži, bet netrūka arī mazu un pavisam mazu bērnu ar vecākiem. Kāda pusauga puīšu kompānija gan esot nometnes pirmos dančus palaiduši garām, jo domājuši, ka iepazīšanās vakars beigsies ar goda soli. Tādēļ veikli skrējusi uz autobusu, braukuši uz skolu un gaidījuši dančus tur. Tikmēr pārējie dejoja

„Ģendertos”. Viens no muzikantiem Jānis Sausnītis stāsta, ka danču tradīciju 3x3 nometnēs aizsākusi Ilga Reizniece, redzot, ka jauniešiem vakaros nav īsti piemērotas nodarbes. Ar Jāni pirmajā nometnes vakarā kopā spēlēja Julģi Stalte, Ingūna Žogota un Andris Davidonis. „Danči kļūst par arvien iecienītāku 3x3 daļu,” saka J.Sausnītis. Viņš uzskata, ka 3x3 danči nemaz nevar neizdoties, jo publika vienmēr ir atsaucīga un aktīva. Šovakar danči notiks skolas aktu zālē. Uz tiem var doties jau plkst.22.30.

Antra

Rīta rosmē kāpj pa muižas kāpnēm

Lai gan 3x3 nometnes dalībnieku kājās rītos vēl smagums no iepriekšējā vakara dančiem, plkst. 8 muižas priekšā sākas rīta vingrošana.

Tie, kurus miega pele bija atlaidusi valā vēl pirms astoņiem rītā, pirmdien pulcējās muižas parkā un tad devās uz volejbola laukumu, lai izvingrinātu locītavas un iestieptu stīvos muskuļus. Rīta rosmes vadītāja Jāņa Tomašūna norādījumus pirmajā nometnes rītā rūpīgi izpildīja ducis rīta aktivistu: gan jauni, kuri turas vēl pie mammas rokas, gan veci, kam mūžs jau maturs sirmus dara. Kārtīgi plaušās ievīlkuši dzestro rīta gaisu, „ieellojuši” locītavas un pamodinājuši muskuļus, vingrotāji dalījās divās grupās. Rīta vingrotāji varēja izvēlēties spēkiem atbilstošus uzdevumus. Vieniem pēdējais uzdevums bija uzkāpt augšā pa muižas kāpnēm, kamēr tie,

Pirmdienas brokastīs apēd 300 picas

Nometnes dalībnieki pirmajās brokastīs siltas picas apēduši pa tiro. Pirmajās brokastīs nometniekus pārsteidza siltās picas, kas bija ceptas tepat skolas ēdnīcā, kur saimnieko SIA „Silupites”. Pat pieredzējušie nometnes dalībnieki neatceras, ka brokastīs būtu pasniegts šāds silts un apaļš gardums. Kā stāsta kafejnīcas pārdevēja Iveta Else, kafejnīcā strādā piecas darbinieces, un nometnes laikā viņām talkā nāk 10 palīdzes.

Balva

kam vairāk spēka kaulos, vieglā rīksīti izmeta riņķi pa parka takām, gar skolu un atpakaļ uz muižu. Ja arī tu vēlies rīta cēlienu sagaidīt spīrgts un žirgts, būsi gaidīts plkst.8 no rīta muižas priekšā.

Emīls

| Kā domā Tu? |

Ko tu gribi iemācīties nometnē?

• Inga Gončare, Valmieras Viestura vidusskolas skolniece, nometnēs piedalās jau sesto gadu:

-Es vēlos pilnveidot ziepju vārīšanas prasmes. Dažus ziepju veidus savārīju jau pērn. Vārīt ziepes pašam gan izmaksā dārgāk, taču paša gatavotas ir daudz veselīgākas un interesantākas, tām mēdz būt dažādas krāsas, faktūras, iekšā var iestrādāt graudiņus, lapiņas. Par citām ievirzēm vēl neesmu izlēmusi, bet noteikti gribu pilnveidot arī savas danču prasmes.

• Emīls Varatinskis, 14 gadi, Ventspils 1. pamatskolas 9.klases skolnieks:

-Es gribu rotu kalšanā izgatavot pārkonkrustu, jo man patīk šis simbols. Rotas kalu jau Kazdangas nometnē, kur izgatavoju gredzenu. Pārējā laikā sportošu un piedalīšos dančos.

• Dace Balode, 35 gadi, mācās bioloģiju Karolīnskās institūtā Zviedrijā:

-Apmeklēju keramikas nodarbības, jo gribu iemācīties strādāt ar mālu. Pēcpusdienās plānoju apmeklēt rotkalšanu, lai izgatavotu sev ko paliekošu. Politika mani īpaši neinteresē, patīk darbs ar rokām - adīt un tamborēt. Vakaros apgūšu jaunas rokdarbu tehnikas, dziesmas un dejas.

• Eva Eglāja-Kristone, 35 gadi, Literatūras, folkloras un mākslas institūta pētniece no Rīgas:

-Vēlos iemācīties pagatavot vienkāršus latviešu ēdienus, tāpēc apmeklēju „Latvisko virtuvi”. Priecājos, ka ievirzē ēst gatavo saimnieces ar pieredzi, un viņas patiešām zina, kā gatavot ātri un vienkārši. Man patīk arī rokdarbi, tāpēc mācīšos aust bez stellēm pie harizmātiskās vadītājas Ineses Krūmiņas. Pēdējos gados neko neesmu darinājusi, tāpēc ceru rast jaunus impulsus kaut ko darināt savām rokām, un šoreiz tās būs jostīņas.

Lilija

ĀDAS APAVU darināšana

Vadītāji - Laila un
Viesturs Kirmuškas

| Mēs jokojam |

Ādas apavu gatavošana, vadītāji Laila un Viesturs Kirmuškas

Tādu pieteikumu uz savas ievirzes durvīm izlasīja Agrita Krieviņa, kas 3x3 pazīstama arī kā Purciems. Viņai šī jau ir 22. 3x3 nometne, un lielākajā daļā nometņu viņa ir mācījusi šūt ādas apavus, tādēļ viņai šāds notikumu pavērsiens bija liels pārsteigums. Taču Purciems turējās kā īsts vīrs un iepazīšanās vakarā „Ādas apavu darināšanas ievirzi” tomēr Kirmuškām neatvēlēja un teicās pati mācīt, kā no ādas sloksnes tikt pie

kārtīga zābaka.

Savukārt Laila Purciema kabinetam metot lielu loku apkārt, bet Viesturs šodien ieradies uz ievirzes beigām ar lielu apņemšanos uzšūt ādas zābakus.

„Ģimeņu ievirze” pārtop „Meiteņu ievirzē”

Nometnes vadītāja Inese Bērziņa iepazīšanās vakarā, piesaka Līgu Rupertu un Māru Tupesi kā „Meiteņu ievirzes” vadītājas. Ar šādu pārkrustīšanu nav mierā Vitauts Straupe, sakot: „Kāds meiteņu seminārs? Es arī tur esmu gājis.

Mājup no „Ģendertiem” peldus

Klistot baumas, ka pirmajās nometnes naktī divas meitenes tika atstātas „Ģendertos”, jo autobuss bija ļoti kluss, kad pēdējo reizi veda nometniekus uz gulvietām.

❖ Baiba

Vienīgie, kuri tur vēl grozījās apkārt, bija vietējie puīši. Viņi piedāvājis meitenes pavadīt uz mājām. Visiem likās tāls ceļš līdz naktsmītņiem, jo „Ģenderti” ir 7 kilometru attālumā. Visi bija noguruši, ar sāpošām kājām, tāpēc radās ideja pārpeldēt Salacu un iet tikai 3 kilometrus. Ābas meitenes peldēja pāri, bet puīši palīdzēja pāri upei dabūt mantas ar koku palīdzību. Netika

saslapināta neviena drēbīte, un neviens telefons netika noslicināts. Izrādās, Salacā ir daudz akmeņu, jo pie ievainojumiem arī šie jaunieši tika. Ceļojums beidzās ap diviem nakti, kad pie muižas vēl bija palikuši pēdējie nīcēji, kuri ar šiem jauniešiem dalījās savos piedzīvojumos. Galu galā peldēšanās Salacā ir tā iepatikusies, ka meitenes jau kuro stundu tur peldas.

Nometņu vadītāji aizbaida un aicina

❖ Lolita

Iepazīšanās vakarā rotkalšanas un ādas apavu darināšanas ieviržu vadītāji dalībniekiem teica: jūsu ir daudz un par daudz, tāpēc domāsim, ko darīt.

Rotkalšanas ievirzes vadītājs Vitauts Straupe atzina, ka uz viņa ievirzi pieteikušies 33 dalībnieki, un tas ir stipri par daudz. Tādēļ visiem, kas vēlas kalt, tika dots uzdevums: līdz pirmdienas brokastlaikam jāuzraksta, kā pēc gribi šo ievirzi apmeklēt un ko vēlies izkalt. Uzdevumu izpildīja un ievirzē kalt rotas sāka mācīties 18 cilvēki. „Tas jau ir labs skaits,” komentē Vitauts.

Savukārt ādas apavu darināšanas ievirzes vadītāja Agrita Krieviņa

15 uz ievirzi pieteikušos dalībniekus nopietnā balss tonī bridināja, ka darbs būs ļoti, ļoti grūts. Lai kam gan tādēļ uz ievirzi atnāca 10 dalībnieki. Tātad – te ir brīvas vietas, tādēļ daži nometnes dalībnieki, kas sev grib pašūt pastalas, to noteikti var paspēt.

• Sveicam šodienas jubilāres un gaviļnieces:

- ❖ Gitu Feldhūni
- ❖ Ilvu Miezi
- ❖ Annu Nulli- Gobzemi
- ❖ Annu Lisu Krūmiņu
- ❖ Annu Pāvulu
- ❖ Emiliju Annu Ozerinsku

| Pateicība |

• Divu bērnu velosipēdistu mamma Izolde Cēsnece no Rīgas sirsnīgi pateicas nezināmajam atradējam par atrasto velosipēda ķēdi, kura bija novietota redzamā vietā kafejnīcā.

| Pazinojumi |

• Kafejnīca atrodas skolas ēdamzālē. Tā darbosies no plkst.8.30 līdz plkst.2, bet pēc nīcēju vajadzības arī ilgāk. Nīkšana un vakarēšana skolas ēdamzālē. Danči notiks aktu zālē.

• Rīt, 27.jūlijā, no plkst.14 līdz plkst.18 15.kabinetā Līgas Rupertes un Māras Tupeses (ASV) seminārs skolotājiem un sociālajiem darbiniekiem par veiksmīgu komunikāciju, stresa pārvarēšanu. Atbildes uz jautājumiem. Laipni aicināti visi interesenti.

• Trešdien, 28.jūlijā, ievirzē „Latviskā virtuve” un plkst.15.45 tikšanās ar restorāna „Vincents” šefpavāru un kustības „Slow Food” aktīvistu Mārtiņu Rītiņu.

Mazsalacas 3x3, 2010.-gada 25.jūlijs - 1.augusts

Svētdiena, 25.jūlijs		Pirmdiena, 26.jūlijs		Otrdiena, 27.jūlijs	Trešdiena, 28.jūlijs	Ceturtdiena, 29.jūlijs	Piektdiena, 30.jūlijs	Sestdiena, 31.jūlijs	Svētdiena, 1.augusts						
Izbraukšana no Rīgas Dailes teātra – 10:00 (pēc iepriekšējas pieteikšanās)		8.00 - 9.00		Rīta vingrošana, peldēšanās, pastaiga un putnu balsu klausīšanās.											
		9.00 – 9.30		Brokastis						9.00- 9.45 Brokastis					
12.00 – 14.00 Reģistrācija, Mazsalacā Parka iela 30, iekārtošanās		9.40 – 10.00		Mazsalacas 3x3 TV ziņas						9.45- 10.45					
		10.15 – 12.15		Rīta ievirzes											
		12.30 – 13.15		Pusdienas						Nometnes analīze					
14.00 – pusdienas				Pēcpusdienas ievirzes						Izstāžu atklāšana, tirdziņš					
15.00 - Nometnes atklāšana		13.30– 15.30		Brīvbrīdis, tikšanās ar ievērojamiem cilvēkiem vai koris						11.00 – 11.30					
		15.45 - 16:30								Nometnes slēgšana					
15.30 - Nometnes apkārtnes un Mazsalacas iepazīšana		16.45 – 18.30		Pirmsvakariņu aktivitātes un sports						3x3 padomes sēde					
		18.45 – 19:30		Vakariņas						12.00 Atvadu maltīte					
17.00 - ieviržu vadītāju sanāksme		19.30 – 21.00		Tikšanās ar novada maizes audzētājiem un cepējiem		Diskusija ar Saeimas deputātu kandidātiem		Daudzinājums, veltīts maizei		Tautu deju kopu koncerts		Klasiskās mūzikas koncerts baznīcā		Noslēguma vakars	
18.30 - vakariņas															
19.30 - Folkloras un Ģendertos		21.15– 21.30		Vakara dziesma. Pēc tam Mazo bērnu guldināšana - vakara pasācija											
21.30 - vakara dziesma, Dziedāšana, dancošana		21.30 - 22.30		Vakara pārgājiens vai orientēšanās		Iļģu koncerts		Brīvais mikrofons		Rasmas Lielmanes un Venta Zilberta koncerts		Balle pilī		Noslēguma vakars.	
		No 22.30....		Nīkšana, danči un vakarēšana											

Informācija

27867111 - Inese

29147111 - Indulis

Par bērnu galdu, krūzītēm un gaišzīlo suni

Bumbulīt, manu mīlo bumbulīt! Redz, tikai diena pagājusi, kopš esmu prom, bet es jau Tev rakstu. Man klājas tā ne visai. Es visu nokavēju. Nemitīgi nokavēju.

Viss sākās ar to, ka nokavēju autobusu uz Mazsalcu. Izskrēju pie Dailes teātra ar saviem čumadāniem, un redzēju tik vien kā autobusa līpu. Nācās braukt ar stopiem. Bet kāds tiem braucējiem esot bijis ceļojums! Braukuši taisni pa ceļu, siltuma netrūcis, un vienu reizi autobusi pat apstājušies, un kādā vietā! Priekšā niedres pāri galvai, grāvis un vairāk gan nekā. Viens puisiets esot tomēr sadūšojies un ielēkšojis krūmājā kā briedis, bet atpakaļ iznākam gan nav manīts. Ai, kas tur – viena 3x3nieka vairāk vai mazāk – tad ta liela bēda! Tomēr autobusā palikušos (tos, kas neiztecēja pelķēs no šššausmīgā karstuma) Mazsalacas vidusskolā ievēda pa muižas ceļu.

Mani gan neviens pa muižas ceļu neveda, vilkos kājām, apēdu pa ceļam visas desmaizes, jo arī pusdienas nokavēju. Bet tur arī brīnumu esot bijis gana! Redz, savs galds atkal veģetāriešiem, un tiem šogad esot piebiedrojies arī Rupertu pāris. Visi grauž lapas, ka šņakst! Sava vieta šoreiz atvēlēta arī mātēmbartotājam. Šim ar bērneļiem ierādīts pirmais galds ar skaidri melns uz balta salasāmu uzrakstu. Pirmajās pusdienās viss esot bijis kā klājas: mammas ar klēpī turamiem bērneļiem vai kunkulišiem ratos. Bet – tas jau bija gaidāms! Nākamajā rītā brokastīs pie galda māmiņām ar bērniem picu rāmi košļāja Peniķu Gundega ar savu Peniķu Jāni. Ak, nenocietās gan mazais razbainieks! Tā jau viņš reti kad kādu soli bez Gundegas sper, un nu – kā jau mazulim pieklājas – bija izdīcis vietu arī pie galda māmiņām ar bērniem. Vlasovu Lauma gan abus esot norājusī: fuj, kur nu sēžat, tikmēr Gundega trūkusies kājās un teikusi, ka to uzrakstu neesot manījuši, bet Jānis patikām rāmi turpinājis košļāt picu. Neceriet, neceriet: vairs jau Peniķus pie mammu galda neredzēt – šie tagad ies ar brangu likumu, un ikreiz, kad Jānītis prasīsies pie bērneļu galda, Gundega uzšaus šim pa dupsi: „Uz telti, knēveli!” Bet vēl jau mums daudz māmiņu ar bērniem. Tāpat gan jau uz šī galda pusi Rokpeļņu Kārlis ar māmiņu Daigu raugās, un tad vēl Cepļu Reinis savai Dinai brunci ieķēries. Lai nāk, lai ēd!

Savas kavēšanās dēļ ar krietnu novēlošanos tiku arī pie kaklā karamās krūzītes. Tās esot izsniegtas gan, bet pielietojumu neviens neesot izskaidrojis. Redz, esot tā. Paņem krūzīti, pieej pie nometnes vadītā-

jiem Induļa vai Ineses un saki slepenos vārdus: „Nu gan esat labi pastrādājuši!” Tai brīdī Indulis vai Inese apgriezīsies uz papēža un jozīs pēc vēsa alus pieaugušajiem vai dzērveņu limonādes bērniem. Neticiet? Ehē! Es pamēģināju un dabūju pilnu krūziņu ar vēsu alu. Vēl vienu krūzītes īpašo pazīmi arī pamanīju. Tātad, pakaru kaklā. Dzeru alu. Nolieku krūzīti uz palodzes, lai pastāv kā kukulītis. Eju prom. Ko krūzīte? Seko man! Pieradināta, iedomājies!

Pirmdienas rītā aizgulējos, jo visu nakti maldijos, Austra Graša „Ģendertus” meklēdama. Kas tur esot bijusi par balli! Austris audzējis cūku, vai zinies! Diez, ar ko suķi baroja – runkuļus dārzā neredzēja, tur tik piparmētras mieram un atpūtai, burkāni, gurķi un sīpoli ziedos. Bet kartupeļus gan tie cūči ir vicojuši iekšā, cik lien: tupeņu tīrums dažu kabatlakatu platībā bija noplēsts pa tukšo. Grasis viesus esot uzņēmis godam, pirms tam stingri norādīdams, kur drikst pipot, kur dzert un kur čurāt. Devuši kvasu un alu, cik tik lien, dziedājuši un dancojuši, ka mella vieta palikusi. Kad es tur beidzot nonācu, Ieva sēdēja diķmalā un kuļāja kājas, pašu Grasi neredzēja.

Kas tad vēl. Vienīgais ievēribas cienīgais objekts, ko es te esmu pamanījusi, ir tāds sprigans, siksts vīrs ar kameru rokās – Ivars Zviedris. Grozos, kā gribu, uz manu pusi viņš ne reizi nav to savu aparātu pagriezis. Laikam esmu ierakstīta sarakstā „Šitos nefilmēt nekādā gadījumā!” Vēl pacietīšos, bet, ja tu vāko piecu dienu laikā mani nefilmēs, kāpšu kokā un ik pa laikam lekšu lejā – varbūt pamanīs. Ja nu vēl nepamanīs, būs vējiņam kleitiņa jāpaceļ, kājiņa jāparāda... Bet ko es gribēju teikt. Tas vīrietis ar kameru man patik tādēļ, ka viņš ļoti mīl dzīvniekus. Droši zinu! Pat uz nometni viņam savs mājdzīvnieks ir līdzī. Smuks, garspalvains, gaišzils suns. Bet, tā kā Ivars ir aizņemts ar filmēšanu, tad suni viņš, loģiski, pieskatīt nevar. Tāpēc viņam ir asistents vai asistente – kas nu kuru reizi. Uzdur suni uz kociņa un nēsā Ivaram akurāt ik uz soļa blakus. Ja man paprasītu – es arī panestu... Bet lepns – neprasa... Neesat to viņa suni redzējuši? Nu takš paskatiet, kas Ivaram blakus, kad viņš filmē!

Tad jau došu ziņu atkal rīt, kā man te klājas. Aplej samtenes un izlauz tomātiem pazares. Bučas!

Sievīņa Mazsalacā